

Derfor vil jeg godt have, at ministeren her klart meddeler, at der nu sker en virkelig fremme af det spørgsmål og man hurtigst muligt vil finde en afklaring, således at vi i det nye folketingsår som et af de første punkter kan få en afklaring og en skærpe af det.

Så vil jeg sige til hr. Graversen med hensyn til billige point, at hvis det her kan være med til, at forslagsstillerne kan få et flertal efter næste valg, så gør det ikke noget. Alle point er lige vigtige, og alle stemmer er lige vigtige. Og hvis det kan være medvirkende til et flertal, så synes jeg, det er alle tiders. Så kald det, hvad man vil fra Socialdemokratiets side. Fremskridtspartiet vil ikke være med til overgreb på de småpiger.

Margrete Auken (SF):

Jeg hørte også Radioavis i morges, så jeg kan en gang imellem godt forstå, hvorfor det kan være svært for indvandrerne at finde ud af, hvad der er lovligt, og hvad der er ulovligt, når man hører, hvordan diskussionen går her. Nogle kunne måske oven i købet få den opfattelse, at det var tilladt, hvad det jo ikke er. Og det, der ikke er tilladt, det er forbudt.

Jeg ved ikke, om man kan huske, at der engang var en sag, hvor folk havde svært ved at forstå, om det, der ikke var lovligt, så var ulovligt. Det er ulovligt, hvis det ikke er lovligt.

Jeg tror, det er tosset at så splid os imellem, for der er ingen herinde, der ikke mener, at det er skrækkeligt. Der er ingen herinde, der ikke mener, at det skal stoppes, ingen! Det, vi diskuterer med hinanden, er, hvordan vi får det stoppet på en sådan måde, at vi ikke gør mere skade end gavn. Det er det, vi diskuterer. Og jeg er meget ked af, at vi ikke lavede en beretning, for nogle gange har en beretning været betydelig mere egnet til at få lagt nogle principper og mål, så man kan sige: Hvordan kommer vi videre med den her sag?

Det, der jo kan ske nu, er, at der går et signal ud fra dette hus om, at det nok er lidt tilladt. Og det synes jeg er en utrolig klodset måde at lande på. Det kan ikke nytte noget, man bare over hals og hoved siger, når det drejer sig om børn: Nu skal vi ud at markere os. Der er ingen grund til at markere sig tydeligere, end jeg tror samtlige medlemmer i det her Folketing vil med deres holdning i forhold til pigeomskæringen.

Men vi skal bare sørge for, at vi får det standset på en måde, så vi ikke ødelægger mere, end vi gavner, og vi faktisk får det standset. Derfor vil jeg bede justitsministeren gå op og love os, at

det her udredningsarbejde kommer roligt, og vi prøver at håndtere det, som om vi har lavet en beretning.

Det drejer sig ikke om, at vi skal begynde at skære hovederne af hinanden, men vi skal altså have det her standset på en måde, som vi kan være bekendt, og som vi synes gavner sagen og de børn, det dog primært drejer sig om. Så det vil være min opfordring, at vi meget hurtigt får en melding.

Og jeg synes, vi skal lytte til indvandremiljøerne, for det kan godt være, de har ret. Og når der er så meget kuk og kaos her og der kan blive sagt så meget vrøvl, så kan man godt forstå, hvorfor de en gang imellem tror, det er lovligt.

Det er vigtigt, at vi husker, at mange af disse forældre mener, at de gør det bedste for deres børn. Det er vigtigt at huske. De siger jo ikke: Nu skal vi ud og lemlæste vores barn. Det siger de jo ikke. De siger: Nu skal vi ud og gøre det bedste for vores barn. Vi andre synes så, det er forfærdeligt. Det gør jo, at vi er nødt til at få snakket med hinanden om det på en måde, så vi kan få det standset.

Og jeg kan forstå, justitsministeren vil gå op nu og love os, at vi får det her klaret i en fart, for det skal klares, for det skal standses.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne her ved tredjebehandlingen bekræfte det, jeg sagde ved andenbehandlingen. Jeg vil bestræbe mig på i løbet af sommeren og starten af efteråret at kunne lægge sådan en redegørelse frem for Folketinget, hvor vi for det første redegør for det materielle nye. Vi kan fra vores repræsentationer og fra vores ambassader få oplysninger om, i hvilke lande det ikke måtte være forbudt at gennemføre en omskæring af pibebørn.

Dernæst vil vi redegøre for, hvad konsekvenserne ville være af ophævelse af det dobbelte strafbarhedsprincip, og for, hvilke yderligere initiativer der kan tages med baggrund i den gruppe, der er nedsat under Sundhedsministeriet i kampen for oplysnings siden af det her.

For jeg er fuldstændig enig med fru Margrete Auken i, at et brud på det dobbelte strafbarhedsprincip alene ikke hjælper de her pibebørn. Der skal en massiv indsats af oplysende karakter til over for de grupper, så de får at vide, at selv om de måtte tage til et land og få omskåret deres pibebørn og det ikke dér er forbundet med straf, så vil de kunne få fængsel for det op til 4 eller 8 år, når de kommer hjem. Derfor er